

Tystnaden som samtycker är livsfarlig

<http://blogg.va.se/scherman/2009/03/25/tystnaden-som-samtycker-ar-livsfarlig>

Hade räknat med att Äntligen börja cykla. Men får inte riktigt till det. Däremot Äntligen Hemma igår kväll. Ett av mina favoritprogram. I förhandsreklamen slog **Martin Timell** i fem stora spikar på raken med bindel för ögonen och ett slag på varje spik. Måste ha varit något fusk.

Jag gillar verkligen ytterligheterna i jobbet.

Hur ska det gå i danskampen mellan **Magnus Samuelsson** och **Laila Bagge**? Hur ska vi klara budgeten i april? Vem slås ut i nästa Robinson? Hur klarar vi nyhetsbevakningen om krisen i ekonomin? Hur ska det gå på söndagarna när sista Beck gick förra söndagen? Frågar vår kanaldirektör **Peter Lindström** som med illa dold förtjusning snackar om att det nu är dags för nya Nesser.

Snabba samtal. **Jorma Härkinen** från MTV3 på besök. Det är ännu tuffare i Finland. Vi ägs båda av Bonnier. Vi borde ha mer utbyte av information, men jag skyller som vanligt på tiden. Tiden räcker inte till.

Äter en frukost med **Odd Eiken**, SEB:s informationsdirektör. Noterade i Investors årsredovisning att Jacob Wallenberg manar sina företag att fortsätta satsa på forskning och marknadsföring. Bra talat. Stryps resurserna till ny kunskap och stänger företagen satsningarna på att sälja så späds krisen på ett par varv till. Hoppas fler läser en annars rätt tråkig årsredovisning. Var finns självdistansen och det lyfta ögonbrynet? Är humor farligt?

Men framförallt – var finns den äkta känslan för människorna som ska köpa varorna och tjänsterna? Jag tror att dessa allvarstygda män som ju mest rör sig i den egna innersta kretsen gör en del misstag därför att de nästan uteslutande umgås med varandra och delar värderingar med varandra – långt, långt från sina uppdragsgivare. T.ex de vanliga bankkunderna.

Fenomenet gäller många, även journalister. Yrkesgrupper håller ihop. Jag svär mig inte fri. Men ja-sägarkompanier är farliga, både för sig själva och för omgivningen. Jag var ju inne på det igår. Ledningsgrupper måste bestå av olikingar som har olika åsikter och värderingar. Samma sak i styrelserummen. Bara ja, ja och ja är farligt. Tystnad som samtycker är livsfarligt.

Idag var det dansband i bilresan. Christer Sjögren smeker fram Blue Hawaii med sin sammetsmörka röst. Verklighetsflykt i drygt två minuter. Det är fortfarande minusgrader, och jag kan ju skylla på det – cykling, nej tack.

Måste stanna upp oftare. Måste hinna gå ett par varv i huset.

Reflekterar en del över reaktionerna på det jag skriver. Det värsta är om ingen bryr sig.

Jag gör inte anspråk på att ha rätt, men dock rätt att uttrycka min åsikt.

Skickar med en dikt av **Stig Dagerman**, hämtad ur hans samling "Dagsedlar", korta dagsaktuella inlägg i dåtida samhällsdebatten. Denna skriven 1.12 1950 och har rubriken:

Börsrapport

*Den som inga aktier äger
vet icke faran som han svävar i.
Endast Börsen vet vad lyckan väger.
Först tappar den humöret. Sedan vi.*

*Det hör till lögnerna i pjäsen
att störst är mänskohjärtats känslighet.
Men verklig känsla återfinns hos Baissen,
ty Baissen vet vad människan icke vet.*

*Så håller Börs och mänska möte.
Först darrar Börsen. Sedan darrar vi.
Och kursen sjunker som ett metspös flöte
i samma vatten vi skall drunkna i.*